

Idem annua scuta centum loco prœmii parti potest inter eos, qui digniores se præsiterint. *ibidem.*
 Gubernatores Prelati per Ditionem Ecclesiasticam certas ceremoniales leges erga Episcopos servare jubentur. V. Append. tom. I. num. II. p. 273.
 Gubernatoris Laurentiani iurisdictionis certis in casibus præsinitur. V. Append. tom. I. num. III. pag. 276. seqq.
 GUEVARA Ferdinandus Ninus a Clemente VIII. Cardinalis creatus; deinde cum Hispaniarum Inquisitor fuisset electus, ab eodem Clemente consecratus fuit Episcopus Titularis. XXXVI. pag. 247. seqq.
 Quo exemplo Pontifex Cardinalem delle Lanze in Statibus Regis Sardiniae Magnum Elemosynarium Nicosiae Archiepiscopum consecrandum duxit. *ibidem.*

H

HÆRESIS abjuratio præcedens requiritur tamquam conditio necessaria in Literis Apostolicis Dispensationem, quæ super gradibus Consanguinitatis, vel Affinitatis, alioquin impedimentis petuntur, pro Personis diversæ professionis. LI. p. 188. col. 1.
 Hæresis abjurandæ promissio non sufficit, ut huiusmodi Literarum Executor, seu Episcopus dispensandi facultatem ab Apostolica Sede habens, Dispensationes ipsas ad effectum perducatur. LIX. p. 223. col. 2.
 HÆRETICI, ratione suscepti Baptismi ad amplectendam Fidem Catholicam cogi possunt. *ibidem.*
 In locis tamen, in quibus toleratur, ut hæretici mixti cum Catholicis habitent, videndum quid ferat usus, & consuetudo. *ibidem.*
 Hæreticorum Conjugia, ex perpetua Sedis Apostolicæ disciplina, Catholicis interdita sunt. LI. p. 19. col. 2.
 Eius discipline recentiora argumenta asseruntur. *ibidem.*
 Si vero aliquando ex gravissimis causis permittuntur, opportune adjuvantur cautela, quibus & Conjugii Catholici Fides, & futuræ proles Catholica educatio in tuto collocetur. *ibidem.* pag. 188. col. 2.
 Huiusmodi Conjugia in aliquibus locis, in quibus hæretici cum Catholicis mixti vivunt, de facto inveniuntur, & a Potestate Ecclesiastica, ne majora mala proveniant, dissimulando tolerantur. LIX. p. 223. col. 2.
 Verum Dispensationes super gradibus, aut impedimentis, ab Apostolica Sede pro ipsis non conceduntur, nisi adjecta conditione abjurandæ prius hæresis. *ibidem.* & LI. p. 188. col. 1.
 HEBRÆI V. Judæi.
 S. HIERONYMUS Ecclesiæ Doctor florente ætate Romæ literis operam dedit, deinde in Orientem digressus, rursusque in Urbem reversus sub Damaso Pontifice, ab hoc in Literarum Apostolicarum scriptione adjuvatus fuit. LIV. §. 62. p. 106. col. 2.
 Extincto Damaso, quum eorum, quorum ipsi vitia acriter infectatus fuerat, odia in eum erupissent, in Orientem iterum secessit, ubi in facrarum Scripturarum interpretatione, & explanatione, Deo sic disponente utilissimam Ecclesiæ Operam navavit. *ibidem.* §. 63. ad 68. pag. 207. seqq.
 Hieronymus expulsus non fuit a S. Siricio Damasi Successore; an vero hic illius discessum prohibere deberet, non nisi temere iudicari potest. *ibidem.* §. 66. 67. p. *ibidem.* seqq.
 Sine Hieronymi opera, egregiæ a Siricio Epistolæ Scriptæ fuerunt, summam doctrinam, majestatem, & pietatem redolentes. *ibidem.* §. 67.
 Inter Siricum, & Hieronymum nulla similitas intercessit. *ibidem.* §. 69.
 Quod enim contra priorem Hieronymi sententiam de bigamia definitum extat ab Apostolica Sede,

id Innocentio potius, quam Siricio, tribuendum. *ibidem.* §. 71. p. 208.
 Quæ vero Hieronymus in hæretico Joviniano culpavit, ea Siricio iudicio suo damnasse dignoscitur. *ibidem.* §. 72.
 Quod si, hoc iudicio pendente, nimia Hieronymo visa est Siricio conniventia, id falsis rumoribus tribui debet, qui ex Italia in Palestinam haud ægre affert potuerunt. *ibidem.* §. 73. 74. p. 209.
 Dum autem Hieronymus Siricio simplicitati a Rufino illudum narrat, nec dolum, aut crimen illi objicit, nec probat, ita cognitam in Occidente fuisse Rufini malitiam, ut ipsi perspecta erat. *ibidem.* §. 76. 77. p. 209. & 210.
 Denique Hieronymus Siricum in Domino morientem cum honore commemorat. *ibidem.* §. 77.
 Quod autem cum ipso Siricio de Pontificatus honore ambiziose decertaverit, id non nisi per calumniam ex quibusdam S. Doctoris verbis deduci potest. *ibidem.* §. 75. p. 209.
 B. HIERONYMI EMILIANI Congregationis Somaſchæ Fundatoris Beatificatio. XLIII. pag. 164. col. 1.
 Eius vita, virtutes, & pia mors summam referuntur. *ibidem.* col. 1. & 2.
 Series Agorum in Causa illius Certificationis, virtutum, & miraculorum approbatio. *ibidem.*
 Beatificationis Decretum. *ibidem.* 165. col. 1.
 HIÉROSOLYMA a Gotifredo liberata Urbano II. vivente; deinde sub Urbano III. rursus in Barbarorum potestatem cecidit. XXXVI. p. 154.
 Attamen Patriarchatus Hierosolymitanus adhuc a Summis Pontificibus provideri consuevit, ut patet ex ferre Patriarcharum huiusmodi, quam Pontifex refert. *ibidem.* p. 246.
 Nec interim, donec spes reliqua erat recuperandæ Sanctæ Civitatis, pro Patriarchatu Titulari habebatur. *ibidem.*
 HILARII Arelatensis sanctitas propter suspensionem errorum circa dogmata nondum ab Ecclesia definita, non obsecratur. LIV. §. 31. p. 201. col. 2.
 HIMERIUS Episcopus Tarracensis Sanctum Damasi Pontificem consulit de pluribus Ecclesiasticæ discipline Capitibus. LIV. §. 54. p. 197. col. seqq.
 Sed Damaso interim sublato, Apostolica Rescripta accepit ab ejus Successore S. Siricio. *ibidem.*
 HISPANIARUM Inquisitor Generalis a Pontifice eligitur ad nominationem Regis Hispaniarum. XXXVI. p. 145.
 Episcopali caractere insigniri solent. *ibidem.*
 In HISPANIARUM, & LUSITANIÆ Regnis, atque Ditionibus permittitur, ut ab omnibus Sacerdotibus Sæcularibus, & Regularibus, perpetuis futuris temporibus, in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, tres Missæ celebrentur. LXL. p. 226. col. 1. & 2. V. Missa.
 Hispaniarum Regis Catholici postulationes nec de re Pontifici oblatæ. *ibidem.* p. 225. col. 1. & 2.
 Hispaniarum Rex infatigat pro ulteriori progressu causæ Ven. Sor. Mariæ a Jesu de Agreda, & pro absolute examinationis illius Operum. XLIV. pag. 174. col. 1.
 Hispaniarum Regis providentia in erectione Collegii Societatis Jesu in Civitate S. Dominici in Insula Hispaniola. XXXVII. p. 148. col. 2.
 HOMILIA a Summo Pontifice habita inter Missarum solemniam in Basilica Vaticana die Natali Principum Apostolorum, in quinque Beatorum Canonizatione Append. num. I. p. 256.
 HOSTIENSIS Episcopatus subsistit, licet Capitulum extinctum sit. XXXV. p. 136.
 HUMANA Civitas in Piceno olim existens, circa finem sæculi xiv. destructa fuit. XXXV. p. 134.
 Humanatensis Civitatis, & Diocesis situs indicatur. *ibidem.* p. 137.
 Eius Cathedra Episcopalis à Martino V. unica fuit Ecclesiæ Anconitanæ. *ibidem.* p. 134.
 Cujus unionis Bulla veteribus incomperata, & a D. Gregorio recens edita refertur. *ibidem.* p. 135.
 Humanatensis Episcopi Titulus ab Episcopo Anconitano adhiberi præsertitur in Bulla unionis. *ibidem.*
 Quod & factum fuisse ostenditur. *ibidem.*

Sed

Sed cum intermissum fuerit, Pontifex id in usum revocari jubet. *ibidem.* pag. 135.
 Humanatensis Comitatus Titulus ab Episcopo Anconitanis unitatus. *ibidem.*

I

SANCTI JACOBI Ecclesiæ in Civitate Leonina xx. loca Montium ad augenda Parochi emolumenta conceduntur. XLIII. p. 164. col. 1. & 2.
 S. JACOBUM de Marchia Dialogum adversus Fratillos scripsisse, nequaquam probatum fuit. XLVI. p. 176. col. 2.
 Ideo, omittis disputationibus, super doctrina in eo Dialogo contenta, ad ulteriora processum est in Causa illius Canonizationis. *ibidem.* seqq.
 De alia questione super eisdem doctrina de Sanguine Christi, remittitur. *ibidem.* col. 2.
 JACOBITÆ ad hunc diem vocantur Hæretici Orientis, in Eutychemi hæresi, contra Calcedonensis Concilii decreta, obfirmati. V. Append. tom. I. num. VI. p. 285. col. 1.
 JANUARIJ Mensis Kalendæ ab Ethnicis impie celebrari solebant ludis in honorem Jani, & Streniæ. p. 172. Huiusmodi impietates Fidelibus prohibita, & tandem omnino abolita. *ibidem.*
 JEJUNIJ Præceptum ante sumptionem Eucharistiæ, non est juris Divini, sed Ecclesiastici. III. p. 10. col. 2.
 JESU SOCIETAS a Pontifice laudatur. XLIX. p. 185. col. 1.
 Societatis Jesu Presbyteris unus locus inter Confultores Congregationis Sac. Rituum perpetuo assignatur. *ibidem.* col. 2.
 Societatis Jesu Collegium in Civitate S. Dominici in Insula Hispaniola in publicam Studiorum universitatem erigitur. XXXVII. p. 149. col. 1.
 Eiusque Collegii Rectori tribuitur facultas conferendi gradus; cumulatim tamen cum Priore Fratrum Prædicatorum. *ibidem.* col. 2. & c.
 In Societate Jesu Congregationes Generales ex Brevi Innocentii X. singulis novenniis haberi jubantur, & Officia ultra triennium exerceri prohibentur. XXIV. p. 75. col. 1.
 Societas Jesu variis temporibus institerit pro abrogatione huiusmodi Brevis. *ibidem.* col. 2. seqq.
 Illud tantum quoad triennale Officiorum durationem abrogatum fuit ab Alexand. VII. *ibidem.* pag. 76. col. 1.
 Pontifex Innocentius Legem, quoad novennalem Congregationem abrogat. *ibidem.* p. 77. col. 1.
 Et quoad præmissionem termini triennalis Officiorum, abrogationem jam factam confirmat. *ibidem.* col. 2.
 In Societate Jesu vacatio Beneficiorum non inveniatur per emissionem votorum simplicium. XXV. p. 80. col. 2.
 Sed in ipsis Congregatione Generali V. decretum fuit, illius Alamos, expleto probationis biennio, Beneficia Ecclesiastica dimittente debere. *ibidem.*
 S. IGNATIJ LOJOLÆ Constitutiones pro bono regimine Societatis Jesu laudantur. XXIV. pag. 75. col. 1.
 IGNORANTIA ætatis, qua quis Professionem Regularem emisit, an integram præservet actionem ad reclamandum adversus Professionem emissam ante legitimam ætatem: remittitur. XLVII. p. 182. col. 1.
 IMAGINES plurium Sanctorum apponi possunt super Altari, in quo Sacrum peragitur. XVII. p. 57. col. 1. Vid. Altare. V. Crucifixus.
 IMMÉMORABILIS CONSUETUDO. V. Consuetudo immemorabilis.
 IMPUBES. V. Ætas. V. Dispositio.
 IMPERIALIA Diplomata confirmatoria Privilegiorum Apostolicorum, nihil plus probant quoad exemptionem, quam quod in ipsis Apostolicis Privilegiis continetur. XI. p. 157. col. 1.
 In INDIIS Mariæ Oræani S. Pius V. indulserat, ut Animarum Cura a Regularibus exerceretur independentem ab Ordinariis. L. p. 1. col. 2. & pag. 2. col. 1.
 Bullar. Rom. Bnqd. XIV. Tom. II.

Igque e Gregorio XIV. confirmatum fuit. *ibidem.* p. 2. col. 1.
 Sed non constat Privilegium executioni demandatum fuisse. *ibidem.* col. 1.
 Innocentius autem X. illud declaravit procedere in locis, in quibus esset defectus Parochiarum. *ibidem.* col. 2.
 In India Regulares ad curam non admittuntur, nisi cum examine, & approbatione Episcoporum. *ibidem.*
 In Indiis tam Orientalibus, quam Occidentalibus servari jubentur Decreta Concilii Tridentini, & Constitutiones Apostolicæ de iurisdictione Episcoporum in omnes animarum Curam exercentes. *ibidem.* p. 2. col. 1.
 INDULGENTIÆ acquiruntur ab iis, qui recte dispositi sunt, adimplendo opera in eorum concessione injuncta. V. p. 14. col. 1.
 Indulgentiæ visitantibus Ecclesiam concessæ acquiri possunt, absque eo quod sanctissimum Sacramentum expositum sit. *ibidem.*
 Indulgentiæ Orationem Mentalem docentibus, & peragentibus de novo conceduntur. XXIII. pag. 74. col. 2.
 Indulgentia Plenaria Orationem Mentalem quotidie per Mensum peragentibus, ac Confessis, & Sacra Communionem receptis conceditur. *ibidem.* p. 75. col. 1. & 2.
 Indulgentia Plenaria conceditur per omnes Ecclesiasticæ Ditionis Dioceses iis, qui confessi, & Sacra Communionem recepti, Sanctissimam Eucharistiam expositam visitant diebus Bacchanalibus. XIV. p. 173.
 Indulgentia Plenaria in Articulo Mortis applicari conceditur auctoritate Apostolica ab Episcopis, & Ordinariis, etiam per alios subdelegatos. XXXIV. p. 130. col. 2.
 Ad eam acquirendam, injungitur specialiter ægris moribundis acceptatio Mortis in spiritu resignationis. *ibidem.* p. 132. col. 1.
 Indulgentiæ Confraternitatum olim aggregatarum Archiconfraternitati B. Mariæ Virginis de Planctu præferuntur. II. p. 5. col. 1.
 INDULTA dandi Benedictionem cum Indulgentia Plenaria in Articulo Mortis Episcopis ad triennium concessa, prorogantur ad vitam, seu usquequo Episcopus Ecclesiam obtinebit. XXXIV. p. 208. col. 2.
 Ea in posterum perpetua concedi debere statuitur: ad dita facultate delegandi etiam per Dioceses, & de die. *ibidem.*
 Similia etiam pro Ordinariis inferioribus expediti. *ibidem.* p. 131. col. 1.
 Indulta huiusmodi non expirant morte Pontificis concedentis. *ibidem.* col. 1.
 INDULTARIJ. S. R. E. Cardinales Indultum habentes conferendi Beneficia Ecclesiastica reservata, & affecta, quomodo fu gerere debeant in præsentationibus ad Beneficia de jure Patronatus Ecclesiastico. XXXII. p. 122. col. 1.
 INFANTES V. Baptismus. V. Judæi. V. Projecti.
 INQUILINUS. V. Prelatio.
 Sac. INQUISITIONIS Officium procedere debet juxta suas facultates, & stylum, contra Confessarios, exquirentes a penitentibus complicum nomina, si suspecti sint de pravo Dogmate. VIII. p. 27. col. 2.
 Inquisitionis Generalis edictum contra Confessarios sollicitantes, & Presbyteros abutentes Sacrificio Missæ ad fortilegia. V. Append. tom. I. num. VIII. p. 291.
 Inquisitiones in domibus honestis, seu Apothecis demandari nequeunt a Ministris inferioribus Tribunalium, sed tantum ab ipsis Tribunalium Capitibus, seu illorum Locatenentibus criminalibus, per mandatum in scriptis in Processu inferendum. XLIV. p. 169. col. 1.
 Sed nec ab ipsis Capitibus Tribunalium, & Locatenentibus demandari debent, nisi habitis iudicij sufficientibus de accusationis veritate. *ibidem.*
 Inquisitiones, & Processus Criminales pendentes contra extractores Segutum, Animalium, lignorum &c. de loco ad locum Status Ecclesiastici, annullantur, & irritantur. LIII. p. 191. col. 1. & 2.
 INQUISITORIS Generalis Officium, Characterem Episcopalem postulat. XXXVI. p. 145.

Mm 2

In

Inquisitor Generalis Hispaniarum quomodo eligatur . *ibid.*
INQUISITI pro delictis, tenentur solvere viatica pro Commissionibus eorum causa expeditis . XLIV. p. 168. col. 2.
 Inquisiti in Carceribus detineri non debent sine examine, ultra tres dies . *ibid.* p. 169. col. 2.
 V. *Examen*.
INSTRUCTIO Sacrae Congregationis Concilii pro Episcopis, & Ordinariis super modo conficiendi relationis status suarum Ecclesiarum, occasione visitationis sacrorum Liminum. V. Append. tom. I. num. I. p. 271. seqq.
INTENTIO contraria, quam quis habuisse asserit in emittenda Religiosa Professione, an actionem in fore externo tribuat, ad impugnandam Professionis validitatem, *remissive*. XLVII. p. 182. col. 1.
 Assertioni quidem ipsius Professi, sive ad Sacros Ordines promoti, etiam juratae, non desertur in iudicio, nisi gravibus adminiculis fulciatur. XXVIII. §. 50. p. 103.
 De **INTENTIONE** requisita in recipiendo Baptismo . *ibid.* §. 45. ad §. 2. pag. 101. & 104. V. *Baptismus*.
INTERPELLATIO a Neophyto fieri debet Conjugi in infidelitate remanenti, an converti velit, & cohabitare sine contumelia Creatoris. XXXVIII. p. 150. col. 2.
 Quod si id ab ea recusatur, liberum Neophyto est aliam Matrimonium contrahere. *ibid.*
INTRODUCTIO Segetum pro servitio Annona, Civitatum, & Oppidorum, observanda, seu de novo statuenda decernitur, non obstante mutui commercii libertate a Pontifice indulta. LIII. p. 192. col. 1. & 2.
 Segetes, & alia genera ita introductas, vel pro servitio eisdem Annonae alibi asserata, intra annum consumi, vel pro iusto pretio emi jubentur . *ibid.*
INVESTITURAE. V. *Bona Camerae*.
S. JOANNIS DE MATHA Corpus olim Romae in Ecclesia S. Thomae in Formis Capituli S. Petri in Vaticano servabatur. LXVIII. pag. 248. col. 2.
 Idem anno 1686. in Hispanias translatum, ac Matruii repositum fuit. *ibid.*
 De cuius Corporis identitate tam anno 1669., quam 1715. controversa in Sac. Rituum Congregatione agitata fuit, & decretum fuit: non constare de identitate . *ibid.* p. 249. col. 1.
 Sed anno 1721. prolixi resolutio: constare: eaque ab Innocentio XIII. confirmata fuit. *ibid.*
 Deinde obtentus est assensus Capituli Vaticani, ne Fratres Ordinis Sanctissimae Trinitatis amplius teneantur illud Romam reportare. *ibid.*
 Pontificis opera in praemissis, dum Promotoris Fidei munus, & Canonice Basilicae Vaticanae obtineret. *ibid.*
 Idem urnam marmoream, in qua Sancti Corpus diu jacuit, a Capitulo Vaticano sibi donatum Ministro Generali dicti Ordinis dono dat. *ibid.* col. 2.
 Et omnia praemissa, suis Literis Apostolicis confirmat. *ibid.*
 Ven. **JOSEPHI CALASANTII** a Matre Dei Scholarum Piarum Eundatoris Corpus ex tumulo in Ecclesia S. Pantaleonis sito, in elevatum, nobiliorisque locum collocari mandatur. LV. pag. 280. col. 2.
 Leges, & cautelae in ejusmodi elevatione observandae, sub directione Promotoris Fidei. *ibid.* p. 214. col. 1.
 Eiusdem Ven. **Josephi** solemnitas Beatificatio. LVIII. p. 214. col. 1.
 Ubi plura de ejus vita, & virtutibus, de institutione Scholarum Piarum &c. Series Actorum in ejus Causa. *ibid.* 222. col. 1.
 In B. Josephi Fello Missam, & Officium celebrari permittitur in tota ejus Congregatione, aliisque Ecclesiis. *ibid.*
S. JOSEPHUS A LEONISSA Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum inter Sanctos refertur. XIV. p. 44. col. 1.

Illius ortus. pag. 45. col. 2.
 S. **Josephi** virtutes *ibid.* col. 1. & 2.
 Ejus mors. p. 46. col. 1.
 Virtutum, & miraculorum approbatio. *ibid.* col. 1. Beatificatio. *ibid.* col. 2.
 Nova Miracula approbantur. *ibid.*
 Canonizationis Decretum. p. 47. col. 2.
 Pro B. **Josephi a Leonissa** Canonizatione Orationes Confessoriales. Append. num. 1. p. 250. col. 1. & p. 254. col. 2.
JOVINIANUS Haereticus a S. Hieronymo in debitam infamiam adductus, & a S. Siricio Pontifice damnatus. LIV. §. 72. p. 208. col. 2. seqq.
ISIDORUS Cardinalis ab Eugenio IV. creatus, in Graeciam Legatus Apostolicus mittitur ad confirmandam Ecclesiarum unionem in Concilio Florentino sancitam. XXXVI. p. 144.
 Dum Constantinopolis a Turcis capta fuit, mira arte mortem effugit, & a captivitate se subavit. *ibid.*
 Idem a Pio II. post mortem Patriarchae Gregorii, qui Anno 1459. Romae decessit, ad Patriarchatum Constantinopolitanum evectus fuit. *ibid.*
JUDEI cur a Pontificibus in sua Ditione tolerentur. XXVIII. §. 13. p. 89.
 Judaei spatium per Ditionem Ecclesiasticam degentes, a S. Pio V. Sixto V. & Clemente VIII. in varia loca ejusdem Ditionis restricti fuere. *ibid.* §. 12. p. 88.
 Judaei sunt in servitute apud Christianos, non quidem poenali, sed Civili. *ibid.* §. 11. p. 88.
 Eorumque tolerantia efficit, ut nec vi, nec injuriis, contra Asylum jus, cum ipsis sit agendum. *ibid.* §. 13. p. 89.
 Judaeis Romae semel in singulas hebdomadas Evangelium annuntiant, ipsique hujusmodi praedicationi interesse coguntur. *ibid.* §. 59. p. 106.
 Judaei non vi, sed instructionibus, & suasionibus ad Fidem amplectendam adduci debent. *ibid.* §. 34. p. 98.
 Sisebutus Hispaniarum Rex Judaeos per vim ad Baptismum suscipiendum impulit. *ibid.* §. 38.
 Quod non fuit commendatum. *ibid.* §. 39. in fine.
JUDEUS SEPTENIO MAJOR si Catholicam Religionem amplecti se velle ostendat, & de hoc denunciatur, evocari, & interrogari debet de causa, qua motus est; & in Christiana Fide est infitendus. *ibid.* §. 40. p. 99.
 In Judaeorum conversione quam diligentia adhiberi debeant, ut dignoscantur, quo spiritu ad Ecclesiam societatem optandam adducantur. *ibid.* §. 41. p. 100.
 Judaeus denunciatus de voto suscipiendi Baptismum, non statim retinendus est, nisi indices sint duo saltem testes per omnia conformes, aut omni exceptione majores. *ibid.* §. 56. p. 104.
 Modus servandus in dubio. *ibid.*
JUDEUS PUER, si Baptismum petiisse denunciatur, sed rationis usum non habere reperitur, parentibus est restituendus. *ibid.* §. 40. p. 99.
 Si autem ratione praeditus invenitur, & baptismum petat, sive completo, sive non completo septennio, baptizandus erit, etiam invitatus parentibus. *ibid.* §. 32. p. 96.
 Si dubitetur de perfecto rationis usu, non statim restituendus erit, sed differri debet Baptismus, donec certa ratione utens, & auditis Fidei Christianae documentis, voluntatem suam aperiat. *ibid.* §. 22. p. 97.
JUDAEORUM FILII, liberi arbitrii usum non habentes, invitati parentibus baptizari non debent. *ibid.* §. 3. p. 86.
 Confirmatur ex Doctrina S. Thomae, & Ecclesiae consuetudine. *ibid.* §. 4. seqq.
 Judaeorum infantes parentibus orbi, & sub tutela degentes, absque Tutoris assensu baptizandi non sunt. *ibid.* §. 14. p. 89.
 Judaeorum filii infantes baptizari possunt, si in mortis periculo inveniantur. *ibid.* §. 8. p. 88.
 Item si crudelem in modum a parentibus deserantur. *ibid.* §. 9. p. 88.
 Quando autem infantes deserti dici debeant. V. *ibid.*

Item

Item si ad Baptismum offerantur a Patre, etiam in vita Matre. XXVIII. §. 15. p. 89.
 Et etiam si a Matre offerantur sine Fratris consensu. *ibid.* §. 16. p. 90.
 Et quod ab Avo patero, in cujus potestate sunt, ad baptismum offerri possunt; utroque genitore invitato. *ibid.* §. 4.
 Judaeorum infantes oblato a parentibus, qui semel dixerunt, se Catholicam Fidem amplecti velle; etiam si parentes a proposito recedant, sunt baptizandi. *ibid.* §. 18. p. 91.
 Qui autem infanti am excesserint, non cogendi, sed retinendi sunt ad tempus longe a parentum consuetudine, donec instructi, de statu suo deliberent. *ibid.*
 Judaei infantes si valide baptizati fuerint invitati parentibus, eis restituendi non sunt, etiam si sponteant se eos Christianis redituos cum ad convenientem aetatem pervenerint; nihilque illis contra Fidem Catholicam tradituros. *ibid.* §. 30. p. 95.
 Judaeorum infantuli a Nutrice, aliove illicite, sed valide baptizati, a Christianis educandi sunt; & cum ad rationis usum pervenerint, ad perseverantiam in Fide Catholica cogendi. *ibid.* §. 27. p. 94. seqq.
 Judaeorum filii supra infantilem aetatem constituti, quibus non expresse petentibus, collatum fuerit Sacramentum Baptismi, retineri debent, omnique ratione exploranda est eorum voluntas. *ibid.* V. *Baptismus*.
JUDEAE MULIERES a Maritis, aut Sponsis ad Baptismum oblatae, quando retineri debeant. *ibid.* §. 18. p. 105.
 V. *Sponsalia*. V. *Matrimonium*.
 Judaei si accepto Baptismo ad Judaeorum Scholam redeant, contra eos legibus agendum est, uti contra haereticos *Judaizantes*. *ibid.* §. 29. p. 95.
 Judaeus, qui se ad Fidem convertit, conjugem hebraeam interpellare debet, velit, nec ne, Christianam veritatem amplecti, & sine Creatoris injuria cohabitare. XXXVIII. pag. 151. col. 2.
 Quod si ipsa recuset, maritus liber efficitur, non tamen potest ei *Libellum repudii* Judaico Ritu mittere. *ibid.* p. 150. col. 2.
 Judaeis conversis prohibetur, quovis modo, sive in Judaeorum vico, seu *Obieto*, sive extra, coram Notario, & Testibus Christianis, libellum repudii dare uxoris, recusantibus se convertere. *ibid.* p. 151. col. 2.
 Eadem procedant pro mulieribus conversis, quoad Maritos in Judaismo remanentes. *ibid.* col. 2.
JUDAIZANTES habentur, & contra eos de more proceditur, quicumque post Baptismum Repudii libellum Judaicus ritibus dederunt conjugi non conversos. *ibid.*
 Atque etiam si id fecerint coram Notario, & testibus Christianis, licet tunc minoris pena plectendi sint. *ibid.*
 Quod si intra vicium fiat, poenae statuuntur etiam contra universitatem Judaeorum. *ibid.*
JUDEX primae instantiae in causis nullitatis Professionis intra quinquennium promotus, est Ordinarius loci, & Superior Regularis simul. XLVII. p. 180. col. 2.
 Judex secundae, & ulterioris instantiae in eisdem, Antistes ille est, ad quem de jure appellatio desertur, sed una cum alio Superiore Regulari. *ibid.*
 Judices inferiores, non obstante qualibet consuetudine, nequeunt sibi arrogare auctoritatem concedendi restitutiones in integrum adversus lapsum Quinquenni pro Regularibus. XLVII. pag. 181. col. 1.
 Judices, quae cavere debeant, antequam sententiam proferant super Professionis nullitate. *ibid.* pag. 181. col. 2.
 Moneantur, ne a methodo praescripta recedant. *ibid.*
JUDICIUM nullitatis Professionis Regularis inniti debet rigorosis probationibus, & processui juxta juris Ordinem confecto. *ibid.* pag. 179. col. 2. seqq.

In iudicio nullitatis Professionis citari debent omnes interesse habentes in sustinenda illius validitate. *ibid.* p. 180. col. 1.
 Judicium super nullitate Professionis Regularis, quando absolutum dicitur. *ibid.* p. 182. col. 1.
JUDICES PECULIARES ab Innocentio XII. & a Benedicto XIV. suppressi. LXIV. pag. 233. col. 2.
 Judex tamen Capitolinae Camerae, qui ab Urbis Conservatoribus nominatur, a suppressione exemptus decoratur, etiam in futurum, tamquam Judex Ordinarius. *ibid.*
 Eiusque eligendi facultas Conservatoribus confirmatur. *ibid.* V. *Capitolina Camera*.
 Judices omnes Romanae Curiae non Ordinarii olim utebantur ad scribendum Notario, quem malissent. XXI. p. 67. col. 1.
 Judices Commissarii ex Conflit. Julii II. uti debent Notario Archivi. *ibid.* col. 2.
JUDICUM, ET NOTARIORUM GUBERNII URBS numerus, & emolumenta praesentantur. XLIV. p. 168. col. 1. V. *Gubernatoris Tribunal*.
 Judices, & Notarii Gubernii Urbis tenentur in Commissionibus inservire tam ipsi Tribunali, quam Congregationi super Status Ecclesiastici Consultationibus, nec quidquam praeter Cibaria praetendere possunt. *ibid.*
JURISDICTIO Episcoporum in Ecclesiis Parochiales Regularium in Indiis Occident., & Orient. asseritur. I. p. 1. seqq.
 Jurisdicchio Episcopi in omnes Ecclesias intra Diocesis suae fines constitutas, in Jure fundata est. XXXIII. p. 126. col. 1. & XL. p. 79. col. 1.
 V. *Episcopus*. V. *Exemptio*.
 Jurisdicchio activa in Clerum, & Populum valde differt ab exemptione passiva. XXXIII. p. 126. col. 2.
 Jurisdicchio Graecis Praelatis in Populum Latini ritus nunquam in Italia attributa dignoscitur. *ibid.* 127. col. 2.
JUS. Adversus Jus Divinum non praescribitur. III. p. 10. col. 2.
 Nec adversus Jus Ecclesiasticum in his, quae praecipua sunt Universalis Ecclesiae. *ibid.*
JUS PATRONATUS Ecclesiasticum reservatur Abbatibus Farfensi in Ecclesiis, & Beneficia olim ipsius jurisdictionis subiecta, quae Pontifex subiecti Ordinarii, in quorum Diocesis sita sunt. XXXII. p. 200. col. 1.
 V. *Farfensi*. V. *Patronus*. V. *Praesentatio*.

K

KIDDUCIM vox hebraica, quae a Judaeis usurpatur ad denotandum Matrimonium de praesenti, cum sponsalia de futuro inter eos appellentur *Talmim*. XXVIII. §. 63. p. 107.

L

LANFREDINUS Jacobus olim Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis cum laude memoratur. XL. p. 34. col. 2.
LANTES *Federicus* Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis laudatur. XXXII. p. 121. col. 1.
 Delle **LANZE** Cardinalis a Rege Sardiniae in Magnum Eleemosynarium electus, an sit ad Episcopatum Titularem promovendus. XXXVI. pag. 138. seqq.
 Idem Cardinalis ad Ecclesiam Archiepiscopalem Nicosensem promovetur. *ibid.* pag. 147. col. 1. & 2.
LATERANENSIS Basilicae Capitulo, & Clero concessum fuit sub Clemente X., ut Officia propria Sanctorum Romanae Ecclesiae Pontificum reciantur. LIV. §. 49. p. 204. col. 2.
LATINI Ritus plebs Episcopo Graeco subesse non permittitur intra Italiam. XXXIII. p. 127. col. 1. & 2.
 Lauretanae Congregationis Decretorum Synopsis. V. Append. tom. I. num. III. p. 276.
 Lauretanae Ecclesiae Arx non est sub Ditione Episcopi. *ibid.* col. 1.

Lau-

Lauretana Domus Armorum custodes subiecti sunt Gubernatori. *ibid.* pag. 276. col. 1.
 Ad Lauretani Sanctuarii Parochum spectat baptizare infantes confluentium, & eorum corpora tumulare. *ibid.* col. 2.
 Lauretana Domus Ministri gaudentes literis patentibus, uni tantum famulo exemptionem participare possunt. *ibid.* p. 278. col. 2.
 Reliqua de Episcopi, & Gubernatoris iuribus. V. *ibid.*
 LEGATI Apostolici in Provinciis Ditionis Ecclesiasticae nequeunt in emphyteusum, aut feudum concedere bona Camerae Apostolicae devoluta. L. p. 186. col. 1. & 2.
 Neque restitutiones in integrum adversus caducitates incursas, aut purgationes morae, nec condonationes, aut compositiones super responsionibus non solutis, concedere. *ibid.*
 Possunt tamen renovationes concedere adveniente termino, de quo in prioribus Investituris conventum fuerit. *ibid.*
 Sed sub certis conditionibus; quibus servatis, renovationes investiturarum, & concessionum a Legatis, factae, tantum roboris habebunt, ac si a Summo Pontifice obtentae fuissent. *ibid.* pag. 187. col. 1.
 Et consensum praestare nomine Camerae Apostolicae in alienationibus bonorum, ubi facultas ita alienandi concessa est, ut in Ducatu Ferrariensi. *ibid.*
 LEX privata, quae afflatu Spiritus Sancti in Fidelium cordibus scribitur, dignior est Lege publica. XXV. p. 108. col. 2. V. *Jus.*
 LIBELLUS Repudii. V. *Repudii libellus.*
 LIBERTAS. V. *Exemptio.*
 LIBRORUM quorumcumque editio super argumentis immunitatis dierum Feltorum de praepo, prohibetur sub poenis &c. LXIII. p. 231. col. 2. seqq.
 Libri Rationum Camerae Apostolicae quot esse debeant, & quomodo retineri. VI. f. 11. p. 18. col. 2.
 Libri Servorum Dei. V. *Scripta.*
 LIGNORUM extractio extra Ditionem Ecclesiasticam permittitur arbitrio Legatorum, & Praesidum Provinciarum. LIII. pag. 193. col. 1.
 V. *Commercii literas.*
 LIMANA Synodus Dioecesis VII. Parochia duarum Ecclesiarum praecipit, ut uno tantum loco celebret, si in alio adsit Sacerdos, qui possit Sacrum conficere. III. p. 8. col. 1.
 Limana Synodus Provincialis I., Regularibus, aequae ac Secularibus, vetat animarum curam suscipere, sine Episcopi auctoritate. I. pag. 2. col. 1.
 LIMINA APOSTOLORUM. V. *Relatio Status Ecclesiae.*
 LITERAE APOSTOLICAE super Beneficiis resignatis expediri debent post duos ad summum Menses a Data Rescripti, quo admittitur resignatio. X. p. 30. col. 2.
 Et publicari debent ad normam Constitutionis Gregorii XIII. intra sex menses a Data concessionis computandos, si Beneficia circa Montes posita sint; vel intra novem, si ultra. *ibid.*
 De Literarum huiusmodi expeditione docendum est in Officio Subdatarii, ad obtinendam prorogationem ad publicandum, etiam pro prima vice. *ibid.* seqq.
 Literae Apostolicae super Dispensationibus Matrimonialibus, quomodo, & quibus adiectis conditionibus concedi soleant. LI. p. 111. col. 1.
 Literae Apostolicae executioni tradendae non sunt ab iis, quibus dirigitur, si obreptionis, aut subreptionis vitio aperte laborent, aut si deficiente competenti conditio, sine qua concessae non fuissent. *ibid.* col. 2.
 LOCATIONES omnes Bonorum Cameralium certis temporibus initium, & finem deinceps habere statuitur. VI. p. 17. f. 5.
 LOCORUM MONTIUM Administrator Ratiocinatori Camerae denunciare debet Attergationes, Translationes &c. in quibus Camera Apostolica interesse habeat. VI. p. 22. f. 40.

S. LUCE CASALII publicus cultus in Oppido Nicotiae praefatur. XXIX. f. 3. p. 119.
 Huiusmodi cultum ab Apostolica Sede removeri frustra petitur, cum immemorabili usu firmatus appareat. *ibid.* f. 7. p. 111.
 Sed frustra etiam petitur illum augeri, per concessionem Officii proprii, & confirmationem Patronatus Nicotiae; deficiente approbatione ipsius Cultus, certaque notitia illius gestorum, & solemnium Canonizatione. *ibid.* f. 18. p. 116. seqq.
 De S. Lucae Casalii vita, obitu, & sepultura disquisitio. *ibid.* f. 16. p. 114.
 LUSITANIE Rex novam Martyrologii Romani ditionem in Urbe fieri mandat. LIV. p. 195. col. 2. V. *Martyrologium.*
 In LUSITANIE Regno, aliisque Regionibus ab eo dependentibus, conceditur, ut in die Commemoratorum omnium Defunctorum, tres Missae ab omnibus Sacerdotibus celebrari possint, LXI. p. 225. col. 1. & 2.
 In Lusitania Regno quomodo procedendum sit five ab Ordinariis, five ab Officio Inquisitionis, contra Consecrarios exquirentes a parentibus complicum nomina. VIII. p. 26. col. 1. & 2.
 V. *Portugalia.*

M

MALITIA. V. *Aetas.*
 MANFREDONIA. V. *Sipontum.*
 De MARCHIA. V. S. *Jacobus.*
 S. MARCI Congregatio Fratrum Ordinis Praedicatorum, in Conventu S. Mariae de Rosario, in Monte Mario prope Urbem, habet Seminarium Missionariorum, de quo V. *Constit. LVII.* per tot.
 MARIS COMMISSARIUS excipitur ab obligatione reddendi rationem in Computisteria Camerae, & qua de causa. VI. p. 20. col. 2.
 S. MARLE CRYPTAE FERRATIAE. V. *Cryptae Ferratae Mansharium.*
 In S. MARLE MAJORIS Basilica decernitur celebratio Capellae Pontificiae die Feste Conceptionis Beatae Mariae Virginis. V. *Append. tom. Lnum IX.* 297. col. 2.
 S. Mariae de Rosario, & Febrinae Ecclesia in Monte Mario a Joanne Victorio de Rubis dotata, a Fratribus S. Hieronymi Congregationis Beati Petri de Pisis primum possessa, mox a quibusdam Presbyteris Secularibus, demum a Congregatione S. Marci Ordinis Praedicatorum. LVII. p. 218. col. 1. & 2.
 Apud eum fundatur Seminarium Missionariorum ejusdem Ordinis, sub dependentia a Congregatione Cardinalium de Propaganda Fide. *ib.*
 MARTIANNENSIS Episcopatus in Brasilia erigitur ex divisione Dioecesis Fluminis Januarii. XXII. p. 71. col. 1.
 MARITUS in potestate habet uxorem, & si is, Judaeus cum esset, Christianam Fidem amplectatur, potest uxorem ad Baptismum offerre. XXVIII. f. 59. p. 106.
 Quo casu Mulieris voluntas per quadraginta saltem dies exploranda est. *ibid.* V. *Sponsus.*
 MARIUS Mons. V. S. *Mariae de Rosario.* *U. Febrinae.*
 MARONITE, & Armeni Azymo utuntur in conficiendo Eucharistiae Sacramento. XXXIII. pag. 127. col. 1.
 Maronitarum Synodus, in qua agnitus fuit Patriarcha a Pontifice electus, confirmatur. V. *Append. tom. Lnum VII.* p. 286. & 290.
 Eidem Patriarchae Pallium conceditur. *ibid.*
 MARTYROLOGII ROMANI editio nova Romae fit, de mandato Serenissimi Portugalliae Regis. LIV. f. 7. p. 195. col. 2.
 Martyrologii Romani correctio prima a Gregorio XIII. facta fuit, mox altera ab Urbano VIII. *ibid.* f. 2.
 Pontifex novam editionem, resecatis superfluis, aliisque necessariis adiectis, emendatissimam praestitit. *ibid.* f. 4. & 5. p. 196. col. 1. & 2.

Plu.

Plura Sanctorum nomina, quorum non pauca jam pridem addenda fuerant, in Martyrologio inseri jubet. *ibid.* f. 6. 7. 8. 9. pagina *ib.* & pagina 127. per tot.
 Martyrologio inferenda Sanctorum Elogia, a Sac. Ratum Congregatione examinari, nec sine Romani Pontificis approbatione re ipsa inseri debent. *ibid.* f. 3. p. 169. col. 1.
 Martyrologio inferenda non sunt eorum nomina, quorum solemnium Canonizatio facta non fuit, sed tantum Beatificatio. *ibid.* f. 7. col. 2. & f. 12. pag. 168. col. 2.
 Nihilominus quorundam Beatorum Martyrum nomina in eo inferenda decernit Pontifex, ejusque rei causam assert. *ib.* f. 7. p. 169. col. 2.
 Non tamen inseri vult eorum nomina, qui per aequipollens beatificati dicuntur, nimirum quorum cultus approbatus fuit, tanquam exceptus a Decretis Urbani VIII., sed super virtutibus, aut Martyrio, iudicium formaliter prolatum non fuit, *ibidem* f. 12. p. 121. col. 1.
 Contra hanc regulam recentius, inducunt, frustra allegantur veteris disciplinae exempla in quibus observare licet majorem cultus generalitatem, eamque ab Apostolica Sede vel expresse, vel tacite approbatam. *ib.* f. 13. & f. 16. col. 2.
 MASCULINUM genus etiam Foemininum includit, quando ratio legis eadem pro Masculis, ac pro Foeminis militat. XLVII. p. 249. col. 2.
 MATHATHIAS, an infantes tantum Judaeos genere, an etiam Gentilium filios, invitit parentibus circumcidit. XXVIII. p. 87. f. 6.
 De *Mattha* V. S. *Joannes.*
 MATHEMATICAE Cathedra in Archigymnasio Urbis erigitur. LXII. p. 229. col. 2. seqq.
 MATHEO, Didacus Gonzales Ordinis Minorum, Apologiam scriptam pro opere Ven. Mariae de Agreda. XLIV. p. 178. col. 2.
 MATRIMONIUM. Ad validitatem contractus Matrimonii rationis usus requiritur de jure naturali, & divino. LI. p. 189. col. 1.
 Potentia actualis, ad copulam requiritur de jure Potestatis Canonico; super quo solus Pontifex dispensare potest. *ib.* seqq.
 Quando autem malitia supplet statem, idque Ecclesiastico Judici, etiam Ordinario, comprobatum est; Canones permittunt Matrimonium contrahi. *ibid.* V. *Aetas.* V. *Dispensatio.*
 Matrimonia Catholicorum cum haereticis a S. Sede semper reprobata. LI. p. 187. col. 2.
 Et recentioribus Pontificis decretis demum reprobata fuisse demonstratur. *ib.* p. 188. col. 1.
 Matrimonium si quis cum haeretico contraxerit, penitentiam agere debet, & curare, ut conjugem a vera Fide aberrantem ad gremium Christi reducat. *ibidem.*
 Pro Matrimoniis inter haereticos, aut cum haereticis contrahendis, Dispensationes a S. Sede non conceduntur; nisi addita conditione de abjuranda prius haeresi. *ib.*
 Si de hujus conditionis implemento Episcopis executoribus non confiterentur, Dispensationes non sunt exequendae. *ib.* col. 2.
 V. *Dispensatio.*
 Matrimonium cum haereticis contrahi, quibus casibus, quibusque de causis permittatur ab Apostolica Sede; quae leges, & cautelae in Licentis, seu Dispensationibus opponantur. *ib.* seqq.
 Matrimonium nulliter contractum definitur in gradibus a jure prohibitis, super quibus Dispensatio concessa fuit ab Episcopo, non servatis conditionibus in huiusmodi facultatis concessione sibi praescriptis. LIX. p. 222. col. 2.
 Matrimonium inter Judaeos quomodo contrahatur, & quomodo a sponsalibus differat, XXVIII. f. 63. p. 107.
 Matrimonium, quod inter duos Judaeos erat, dissolvitur, si alter ex Conjugibus Baptismum suscipiat, alter vero converti recuset, & cohabitare sine contumelia Creatoris. *ibid.* f. 58. pagina 106. seqq.
 Super quo tamen legitimam interpellationem praecedere necesse est. *ib.* & XXXVIII. pag. 150. col. 2.

Sed non permittitur libellum repudii Judaicis ritibus ei dare. XXXIII. per tot.
 V. *Judei.* V. *Repudium.*
 Huiusmodi Matrimonii solutio tunc effectum habere censetur, quando Neophitus novas contrahit nuptias. XXVIII. f. 58. p. 106.
 Et quod opinio communior non sit, & in Tribunalibus Urbis recepta. *ibid.*
 An vero, dissoluto sic Matrimonio, Conjug alter in infidelitate remanens novas nuptias contrahere possit, in utramque partem probabiliter disputatur. *ib.* p. 151. col. 1.
 Matrimonialium causarum tractandarum Methodus a Pontifice praescripta optatos utilitatis fructus attulisse dignoscitur. XLVII. p. 179. col. 1. & 2.
 Matrimonii Defensor in singulis Dioecibus constitutus, in omnibus actibus Judicii super nullitate Matrimonii citandus &c. *ibid.* p. 180. col. 1.
 Matrimonii nullitas satis canonizata non censetur, ad hoc, ut partes transire valeant ad alia vota, nisi quae saltem sententiae conformes super ea emanaverint. *ibid.* col. 2.
 MEDICINAE oppidum, & annexa terrae Ganzanighi, & Villafontanae, iuxta Bonifacii IX., & Martini V. dispositiones, fuit de Comitatu Bononiensi. XVI. p. 54. col. 1.
 Lias inter dictas Terras, & Regimen Bononiense ab antiquo vertens decidit. *ib.*
 Definitur, eas subesse debere Regimini Civitatis Bononiensis, ejusque potestati, & jurisdictioni. *ibid.* col. 1. & 2.
 Et gubernari debere a Legato S. Sedis, & dicto Regimine Civitatis Bononiensis. *ibid.* p. 55. col. 1.
 Praeterea teneri ad solutionem onerum Cameralium, tam de praeterito, quam de futuro. *ibid.* col. 1. & 2.
 Et quid respectu onerum praeteritorum. *ib.* pag. 56. col. 1.
 Preservantur in dictis Terris ea officia, quae soli Civitati Bononiensi privative non sunt attributa. *ib.*
 MEDITATIO. V. *Oratio.* V. *Indulgentia.*
 MELCHITARUM Antiocheno Patriarchae Cyrillo Pallium conceditur. V. *Append. tom. I.* num. VI. pag. 285. col. 2.
 MENDICANTIBUS, qui Eleemosynae loco, & pro victu Caenobii frumentum colligunt, permittitur extractio quocumque tempore, etiam extra Statum Ecclesiasticum. LIII. p. 103. col. 2.
 MERCENARIIS, quibus pro mercede datur frumentum, vel quid simile, permittitur quocumque tempore extractio, etiam extra Statum Ecclesiasticum. *ibid.*
 In MESSANENSI Civitate, & Dioecesi permittitur reductio observantiae plurimum dierum Feltorum de praepo. LXV. p. 236. col. 2.
 METUS. V. *Vis.*
 MEXICANA Synodus anni 1585, a S. Sede approbata, Episcoporum jurisdictionem asserit in omnes animarum Curam exercentes, etiam Regulares. *ibid.* L. p. 2. col. 1.
 MILITES, Mauritii Imperatoris legem prohibiti sunt Monasticam vitam amplecti; sed contra hanc legem scriptis S. Gregorius Magnus. XXV. pag. 81. col. 2.
 Milites S. Stephani. V. S. *Stephani.*
 MINISTRANTIUM INFIRMIS Congregatio in Urbe a S. Camillo de Lellis instituta, & a Sixto V. approbata, & privilegiis decorata. XII. pag. 36. col. 2. & seqq.
 Eadem in Ordinem Regularem, & Congregationem Clericorum Regularium erigitur a Gregorio XIV. p. 37. col. 1.
 Eidem a Benedicto XIV. applicantur bona quaedam Reatae existentia, & ad Congregationem Doctorum Christianae antea pertinentia. XLII. pag. 161. col. 2. seqq.
 MINORUM S. Francisci de Observantia Ministro Generali Pontifex scribit super Operibus venerabili Sorori Mariae a Jesu de Agreda attributis. XLVI. p. 174. col. 1.
 MISSA. Ad Episcopos pertinet praescribere ea, quae observanda, & evitanda sunt in celebratione Missae; iisque, tanquam Apostolicae Sedis De-

Delegatis, omnes etiam exempti, hac in re obedire tenentur. XVII. pag. 59. col. 1.

In Missarum celebratione Crucifixi Imago super Altari retineri debet in memoriam Dominicæ Passionis, & Mortis. XVIII. p. 58. col. 2.

V. Crucifixi Imago.

Præceptum audiendi Missam non implevisse censetur, qui ante Benedictionem ab Ecclesia discedit, ex sententia Concilii Agathensis. XLVIII. pag. 183. col. 2.

Sufficit Sacerdoti unam Missam in die solummodo celebrare. III. p. 10. col. 2. seqq.

Decretum huiusmodi antiquo tempore latum, hoc solum prohibere intelligebatur, ne sine gravi, & iusta causa, Missæ celebratio per unum eundemque Sacerdotem iteraretur. p. 9. col. 1.

Sed a temporibus Innocentii III., & infra, ita intelligendum est, ut præceptum contineat de unica Missa in die. *ib.* per tot.

Missarum trium celebratio die Natali Salvatoris nostri, primum a S. Theophoro instituta fuit. III. pag. 10. col. 2. & LXI. p. 164. col. 2.

Quæ consuetudo asseritur, & commendatur. *ib.*

Antiquis temporibus alii per annum dies erant Polylyturgici, quibus Missarum solemnia iterare licebat. LXI. p. 227. col. 1.

Sæpe etiam iterabantur Sacrificia, si Defuncti cadaver die Dominicæ, vel alio Festo ad Ecclesiam deferrebat. *ib.* p. 226. col. 2.

Ea consuetudo iustis de causis abolita est, & præsertim ob inductos abusus circa Eleemosynarum fordidas exactiones. LXI. p. 227. col. 2.

Nec præsentem tempore, præter dictam diem, permittitur Missæ iteratio, etiam ex causa utilitatis, aut pauperatis Ecclesiæ, aut Presbyteri. III. pagina 9. col. 2.

Id solum permittitur Parocho duarum Ecclesiarum adeo inter se distantium, ut Populus utriusque subiectus in unam earum totus convenire nequeat. *ibid.* p. 7. col. 2.

Quod intelligendum est de diebus Festis tantummodo, in quibus adeo præceptum audiendi Missam. *ibidem.*

Et dummodo necessaria ad id Ordinarii Superioris licentia accedat. *ib.* p. 8. col. 1. & 2.

Et sufficit contrarium Synodalis Constitutionis præceptum, ut Parocho id minime liceat. *ib.* pagina 11. col. 2.

Præterea, si alius adsit Sacerdos, qui in una ex illis Ecclesiis celebrare possit, Parochus ab iteratione Missæ se abstinere. III. pagina 10. col. 2. & p. 10. col. 1.

Etiam si necesse sit Cathedralem populo explanare, quum id, vel per alium Sacerdotem, vel ab ipso Parocho extra Missarum solemniam fieri possit. *ibid.*

Missas duas die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum singuli Sacerdotes sæculares celebrabant in Regnis Aragoniæ, Valentis, & Majoricæ, & in Principatu Cathalonis; Regulares vero tres. III. p. 14. col. 1. & LXI. p. 226. col. 1.

Idque antiquæ consuetudini, & fame Privilegii Apostolici innitebatur. *ib.*

Rogante Hispaniarum Rege, ut mos iste ad omnes Ditiones suas extenderetur, & Portugalliæ Rege simile Privilegium pro suis Ditionibus postulante, Pontifex tres Missas ab omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus Presbyteris in dictis regionibus ea die celebrari indulget. LXI. pag. 227.

Sed Applicationem Missarum de novo indultarum in suffragium omnium Defunctorum Fidelium in genere fieri jubet. *ib.* col. 2.

Item pro celebratione, aut applicatione Missarum huiusmodi, quamcumque Eleemosynam sub quocumque prætextu percipi prohibet, sub pœna suspensionis info facto incurrendæ. *ibid.* pagina 227. col. 2. seqq.

Rationes, & causas, quibus adductus fuit Pontifex, ut indultum concederet, eique huiusmodi leges adiceret. *ib.* p. 228. col. 2.

Eleemosynæ perceptio pro celebratione, aut applicatione Missæ, antiquis, iustisque ritibus innitur. LXI. p. 227. col. 2.

Omnis tamen aviditatis species a celebratione Missarum arcenda est. *ib.* p. 229. col. 1.

Presbyter abutens Sacrificio Missæ ad fortiligia, incurrit perpetuam inhabilitatem ad celebrationem Missæ. V. Append. *tom.* I. num. VIII. pagina 291. col. 1.

In Missa Præsanctificatorum non fit transubstantiatio vini per immersionem Particulæ consecratæ; confutatur hac de re error Schismaticorum. III. pagina 10. col. 2.

Missæ Præsanctificatorum iterari non potest, etiam si priori omiffus fuerit haustus vini non consecrati. *ib.* col. 1. & 2.

MISSIONARIIS a Sede Apostolica conceditur Privilegium celebrandi Missam bis uno die, in casu tamen necessitatis. *ib.* col. 2.

Missionariorum Seminarium. V. S. Merici.

MONACHI de iure exempti non sunt a iurisdictione Episcopi Diocesani. XL. pag. 155. col. 1.

Monasteria in potestate Episcopi consistere debent, iuxta Canonicas sanctiones, nisi constet de eorum exemptione, & subiectione Apostolicæ Sedi. *ibid.* col. 2. & 157. col. 2.

Monasteris concedi non consuevit exemptio sine Diocesani Episcopi consensu. *ib.* col. 1.

V. Exemptio.

Monasterium Cryptæ Ferratæ. V. Cryptæ Ferratæ.

Monasterium Ultrisense supprimitur pro erectione Episcopatus Pinarolien. LVI. p. 236. col. 2.

Monasteria Monialium. Abusus quidam circa introductionem Familiarum in Monasteria deteguntur. XXVI. p. 108. col. 1. & 2.

V. Clausura.

MONIALES comprehenduntur etiam in Decreto Concilii Tridentini præsentis tempus quinquenni ad reclamandum adversus Professionem Regularem. XLVII. p. 179. col. 2.

Moniales Ordinario immediate subiectæ in Causis nullitatis Professionem, ejusdem Ordinarii tantum iudicium subire debent. *ibid.* pagina 180. col. 1.

Si autem Regularibus sunt subiectæ, iudicare debent una cum Ordinario, etiam Prælati Regularis Monasterii. *ib.* col. 2.

Moniales, quæ feminas quascumque in Monasterio receperint, sine Apostolica licentia, & solito examine, Canonicis censuris sunt obstrictæ. XXVI. p. 82. col. 1.

Monialibus a Prælato Monasterii designari solet unicus Confessarius Ordinarius. LVI. pagina 114. col. 1.

Præterea, ex sententia D. Thomæ, & ex Decreto Concilii Tridentini, Extraordinarius alter Confessarius aliquoties concedi debet. *ib.* col. 2.

Huic non tenentur singula peccata sua confiteri, sed tantum coram ipso se sistere. *ib.* pag. 115. col. 1.

Monialibus etiam bis vel ter in anno concessus sit Confessarius extraordinarius, non tamen denegandus est in casu gravis infirmitatis. *ib.* pag. 116. col. 1.

Item in casu insuperabilis reluctantiæ adversus Confessarium ordinarium. *ib.*

Pro spirituali autem consolatione, & profectu, non adeo difficulter concedendum esse suadet. *ibid.* col. 2.

Monialium Confessarii five ordinarii, five extraordinarii, ab Ordinario loci expresse ad hunc effectum approbari debent. *ib.* p. 117. col. 2.

Monialibus sub Regularium regimine constitutis, semel in anno deputari debet Confessarius extraordinarius alterius Ordinis ab eo, cujus est Monasterii Prælati. *ib.* p. 118. col. 2.

V. Confessarius. V. Episcopus.

Monialibus sine Clausura viventibus, æque ac aliis Mulierum Conservatoriis, quibus unicus ordinarius Confessarius deputatur, extraordinarii quoque oblationem bis aut ter in anno fieri suadet. *ibid.* p. 115. col. 1.

MONOPOLIA super fegetibus, leguminibus, olivis &c. prohibentur sub pœnis &c. LIII. p. 191. col. 2.

Monopolii nomine non intelligitur licita, & honesta mercatura, & qua merces in uno loco em-

præ, ad alium locum vendendæ deferuntur. LIII. pag. 191. col. 2. V. Exemptio.

MONTIS ALTI Episcopi iurisdictioni variæ traduntur Ecclesiæ, & loca ex Farfensis Abbatis iurisdictione dismembrata. XXXII. p. 122. col. 1. & 2. V. Farfensis.

MONS MARIUS. V. S. Maria de Rosario.

MONS PIETAS Urbis, Depositarium Cameræ Apostolicæ deinceps administrare jubetur. VI. p. 15. §. 3. & 4. col. 1.

In MORTIS Articulo constituti quorumcumque peccatorum absolutionem, & Censurarum relaxationem a quocumque Presbytero obtinere possunt. XXIV. p. 129. col. 1.

Isdem Indulgentiam Plenariam facile concedi optat Ecclesia. *ibid.* p. 130. col. 1.

S. Cyprianus eorum reconciliationem a quocumque Presbytero, aut etiam Diacono fieri mandat. *ib.* p. 131. col. 2. ubi vide alia exempla Ecclesiasticæ lenitatis erga eosdem.

Mortis acceptatio inculcatur tamquam opus injunctum pro consequenda Plenaria Indulgentia in Mortis Articulo XXXIV. p. 133. col. 1.

MUNDBURDIUM nihil aliud, quam protectionem, & defensionem significat. XL. p. 159. col. 1.

N

NARRATIVA. V. Enunciativa.

In NEAPOLITANO Regno citra Pharum, & in Diocesis Messanen, & Panormitana Feltorum iterum observantia reducit. LXV. p. 234. col. 2.

Neapolitani Regni Episcopis residentia specialiter injungitur. XVIII. p. 63. col. 1.

In Neapolitano Regno Nuntius Apostolicæ Sedis invigilare jubetur super Episcoporum Residentia. *ib.*

NEMAUSENSIS Synodus Anni 1284 Parocho permittit duarum Missarum celebrationem, ubi Parochiani omnes ad unicum nequeant convenire, nec alius adsit Sacerdos; servata tamen lege jejuniæ. III. p. 8. col. 2.

SS. NILUS, & Bartholomæus natione, & Ritu Græci, Cryptæ Ferratæ Monasterii Fundatores, XXXIII. p. 127. col. 1.

NOBILITUM Romanorum Familiæ aggregatæ ad formam Constitutionis Pontificiæ. V. Append. *tom.* I. num. X. p. 292. col. 1.

NORIS, Henricus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Apologiam pro S. Siricio Pontifice scripsit. LIV. p. 204. col. 1.

NOTARII, quorum opera, & scientia Judæi conversi libellum repudiæ dederint Coniugibus in Judæismo remanentibus, puniuntur pœnis pecuniariis, aliisque &c. XXXVIII. p. 151. col. 2.

NOTARIUS ARCHIVII a Collegio Scriptorum Archivii deputatus, privatus um jus habet scribendi in causis, quæ committuntur Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, eorumque Congregationibus, & Prælati Romanæ Curis, qui non sunt Iudices Ordinarii. XXI. p. 67. col. 1.

Ac etiam quando committuntur Sac. Rotæ Auditoribus, uti Prælati, five Commissiones sint cum Clausula, etiam extra Rotam, & absque participatione Rotæ, five non. *ib.* p. 68. col. 1. & p. 69. col. 2. V. Archivii Scriptorum Collegium. V. Causæ.

Notarii Datarie & Cancellariæ recipere non debent, aut extendere consensum super beneficiarum resignationibus, ubi mandata Procuræ ad resignandum habeant datam anteriorem octo mensibus, si citra, vel duodecim, si ultra montes facta fuerint. X. p. 29. col. 1.

Notarium Tribunalis Gubernii Urbis numerus præfinitur, iisque certa emolumenta assignantur. XLVI. p. 165. col. 2.

Hi tenentur in Commissionibus inservire tam ipsi Tribunali, quam Congregationi super Consultationibus; nec quidquam pretendere possunt, præter Cibaria. *ib.* p. 166. col. 1.

Notario Gubernii in capita (vulgo Caponotario) quingente scuta annua assignantur loco quartæ partis Viaticorum, aliorumque emolumentorum, quæ antea ad eum pertinebat. *ibid.* col. 2.

Bullar. Rom. Bened. XII. Tom. II.

V. Gubernatoris Tribunal.

Notarii Rotæ privativum Jus habent scribendi, & a ditiandi in omnibus Causis, quæ committuntur Rotæ Auditorio, atque etiam ejus Auditoribus; cum clausula extra Rotam, & absque participatione Rotæ, dummodo ipsi non committantur uti Prælati. XXI. p. 67. col. 2. V. Causæ. V. Rotæ.

NOVITI Regularis admitti debent iuxta formam Decretorum Clementis VIII., & Constitutionum Ordinum peculiarium; nec sine gravi causa minuentum ipsis est probationis tempus. XLVII. p. 182. col. 1. & 2.

NOVITIATUS expleri debet in Cœnobio ad institutionem Novitiorum designato, sub pœna nullitatis Professionis. *ibid.* p. 179. col. 2.

DE NULLITATE Professionis Regularis reclamatio non admittitur post elapsam quinquennium, ex qua amissa fuit. *ib.* p. 178. col. 2. p. 180. col. 1.

Salva auctoritate Sedis Apostolicæ concedi restitutionem in integrum. *ib.*

Item non admittitur reclamatio illius, qui habitum Regularem sponte dimisit, nisi ad Monasterium redierit &c. *ib.* p. 179. col. 2.

Causæ super nullitate Professionis Regularis quomodo, & coram quibus agitari debeant, & quando finire dici possint.

V. Causæ. V. Professio. &c.

NULLIUS DIOECESIS denominatio non semel attributa dignoscitur Monasteris, & lucis, quæ passiva dumtaxat gaudet exemptione. XXXIII. p. 127. col. 2.

NUNTII Sedis Apostolicæ injungitur, ut super Episcoporum Residentia invigilent. XVIII. p. 63. col. 2.

Nuntii Apostolici in Computisteria Camerali rationes exhibere tenentur de pecuniis Cameræ a se administratis, VI. p. 20. col. 1.

O

OCULTATIO impedimenti, five defectus, de quo quis in actu Professionis interrogatus fuit; addita declaratione, quod Religio ipsum cum eo impedimento, aut defectu admittere non intendebat, aut allegari possit ab ipso Professo, ad obtinendam de clarificatione nullitatis Professionis. XLVII. p. 170. col. 1. & 241. col. 1.

ODENHEIMENSE Monasterium ex statu Regulari ad Seculare redactum, & in Collegiatam Ecclesiam redectum fuit ab Alexandro VI. XL. p. 159. col. 1. V. Brasel.

OFFICIA propria Sanctorum non conceduntur, nisi præcesserit saltem approbatio Culti; Item si non habeantur gesta autentica. XXIX. p. 115. §. 18.

S. OFFICII Tribunal. V. Inquisitionis.

OLEI emptio, & extractio. V. Commercium.

V. Extractio.

ORATIO in communi suadet, & laudatur. XXIII. p. 75. col. 2.

Orationum Vocalium recitatio laudatur, & confirmantur Indulgentiæ eas recitantibus concessæ. *ib.* col. 1.

Orationis Mentalis exercitium docentibus, illamque peragentibus novæ Indulgentiæ conceduntur. *ibid.*

Orationem Mentalem per mensum peragentibus, & concessis, ac Sacra communione refectis, Indulgentia Plenaria conceditur. *ibid.*

ORDINARIORUM plena iurisdictione intra Diocesum suarum fines, habet pro se assistentiam juris; adeo, ut qui se ab illa exemptos contendunt, probationibus certis, & manifestis exemptionem suam constabillare teneantur. XL. p. 155. col. 1. V. Exemptio.

Et incasibus dubiis semper iudicari debeat pro Ordinarii iurisdictione. *ib.* p. 158. col. 2.

Ordinarii jus in Regulares extra Clausura degentes, aut se asserentes ad alium Ordinem translatos. VII. p. 70. col. 1.

Ordinarius loci Extraordinarium Confessarium Monialibus sibi subiectis designat. LXI. p. 215. col. 2.

Item iis, quæ Regularibus subiectæ sunt, in pluribus casibus ad supplendam negligentiam Prælati Regularis. *ib.* p. 159. col. 2. 216. per tot. & 217. col. 1. V. Episcopus.

Ordinarii approbatio specifica pro Monialibus necessaria est omnibus Confessariis Monialium, tam Ordinariis, quam Extraordinariis, etiam Regularibus, & iis, qui deputantur a Regularibus Superioribus, vel a Cardinale Majore Penitentiario, etiam Sede Apostolica vacante. *ibid.* col. 2.

Ordinarius loci, cum Superiore Regulari simul, cognoscere debet causas super nullitate Professionis Regularis intra quinquennium promotas, sive Actio sit a Religione promotus, sive a Professo. XLVII. p. 179. col. 1. & p. 280. col. 2.

Nec Regularis Superior ita illi jus suum cedere potest, ut solus ipse iudicet. *ibid.*

Ordinarius solus iudicat in Causis nullitatum Professionum Monialium ei immediate subiectarum. *ibid.* p. 179. col. 1.

Si vero fuerint Regularibus subiectæ, una cum Superiore Regulari procedere debet. *ibid.* col. 2.

Ordinario in Causa huiusmodi dissentiente a iudicio Superioris Regularis causa devolvitur ad Sanctam Sedem. *ibid.*

Ordinarii procedere debent adversus inferentes vim, & metum, ut quis Religionem ingrediatur, & Professionem emitat. *ibid.* p. 182. col. 2.

ORDINATIONES Regularium an ad Episcopos Diocesanos privative spectarent, olim disputatum fuit. XXVII. p. 82. col. 2.

Gregorius XIII. Sixtus V. & Clemens VIII. spectare decreverunt, nisi Episcopus extra Diocesim maneat, aut Ordinationes non sit habiturus. *ibid.* col. 2.

Id confirmatur ab Innocentio XIII., exceptis iis Regularibus, quibus Privilegium recipiendi Ordines a quocumque post Concil. Trid. specialiter concessum fuerit. *ibid.* p. 83. col. 2.

Idipsum confirmat BENEDICTUS XIV. sub penis contra suscipientes Ordines ab eo, qui non est proprius Episcopus, & contra Ordinantes alienos Subditos sine eorum Ordinarii licentia, in iure statutis. *ibid.* p. 84. col. 1. & 2.

De absentia vero Episcopi a propria Diocesi, vel quod Ordinationes in temporibus habiturus non sit authentica documenta afferri jubet; iisque deficientibus, Dimissiones nullas haberi decernit. *ibid.*

Privilegia recipiendi Ordines a quocumque, nisi post Tridentini Concilii Confirmationem alicui Ordini Regulari nominatim, & directe, non autem in communicatione Privilegiorum, concessa fuerint, vel ante illud concessa, postmodum in forma specifica, cum infertione veteris Indulti, confirmata sint, nullatenus suffragari decernit. *ibid.*

Privilegia recipiendi Ordines a quocumque, quibus in casibus, & qua moderatione in usum deducenda sint. *ibid.*

Huiusmodi Privilegii concessio per se non probat exemptionem ab Ordinarii jurisdictione; quam maxime olim in odium Simoniacæ Pravitatis Indulgeri contingeret. XL. p. 158. col. 2.

Privilegia recipiendi Ordines extra tempora Regularibus indulta, non arctant Episcopos Diocesanos ad eos ordinandos extra tempora, vel dimittendos ad Ordinationem alibi suscipiendam. XXVII. p. 84. col. 2.

Ordinatio ad titulum Religiosæ paupertatis, an ratificata censenda sit Professionem initio nullam. XLVIII. p. 182. col. 1.

ORIGENES in Clementis Alexandrini Schola Sacras Literas didicit. LIV. §. 20. p. 199.

Origenistarum errores a Rufino in Occidentem invehos; sub S. Siricio Pontifice patefactos non fuisse, probatur ex S. Hieronymi Testimonio. *ibid.* §. 86. §. 88. p. 218. col. 2. 219. col. 1.

Idem probatur ex eo, quod Rufinus Roma digressus, in aliorum Sanctissimorum Ecclesiæ Catholicæ Antistitum gratiam se insinuavit. *ibid.* §. 89. 90. 91. p. *ibid.* col. 2. & 220. col. 1.

Eorumdem perfidia S. Anastasio Siricii successori non statim innovit. *ibid.* §. 92.

Sunt etiam, qui negent Rufinum ab Anastasio damnatum fuisse. *ibid.*

Ex his omnibus vindicatur S. Siricii memoria adversus eos, qui convitentur in prædicos hæreticos illum insimulant, & ostenditur, simplicitatem a S. Hieronymo illi tributam, eo sensu accipiendam esse, quo virtutem significat. *ibid.* §. 93. col. 2.

OSCENSI Episcopo scribitur super ea questione, an & quando liceat Parocho duabus Ecclesiis præposito Missæ Sacrificium bis uno eodemque die celebrare. III. p. 1. col. 2.

OSTIENSIS Episcopatus subsistit, sicut Capitulum extinctum sit. XXXV.

P

PALLIA Patriarchis, & Archiepiscopis ab Apostolica Sede concedi, & mitti consueverunt, a primis usque Ecclesiæ sæculis. LX. p. 224. col. 1.

Eadem antea solemnè Ritu benedicta fuisse non dubitatur. *ibid.*

Palliorum Benedictio in Ecclesia S. Petri, prævisi Clerici Vigiliis, aliisque Sacris Cæremoniis, fieri solebat. *ibid.*

Ritus huiusmodi nonnullas mutationes subierunt, quas vid. *ibid.* col. 2.

Palliorum Benedictio in posterum a Sum. Pont. fieri statuitur in pervigilio Apostolorum, post Vesperas in Vaticana Basilica celebratas. *ibid.*

Vel absente Pontifice, ab eo Cardinale, qui Pontificalia peregerit. *ibid.*

Huiusmodi Benedictiois Ritus, & Formula statuitur. *ibid.* p. 225. col. 1.

Pallia Archiepiscopalia in Vaticana Basilica prope corpus S. Petri semper asservari jubentur in capsula argentea auro obducta, quam Pontifex dono dedit. *ibid.*

Ejus Arcula custodia ad Altaristam Canonicum spectat. *ibid.*

Pallium suscipientes absentium Antistitem nomine, col. 2.

Pallium conceditur Cyrillo Patriarchæ Antiocheno Græco-Melchitarum. V. Append. tom. I. n. VI. p. 285. col. 2.

Pallium conceditur Simoni Petro Patriarchæ Antiocheno Maronitarum. V. Append. tom. I. n. VII. p. 286. col. 1.

In PANORMITANA Civitate, & Diocesi Festorum observantia reducitur. LXV. p. 234. col. 2.

PAROCHIALES Ecclesiæ Regularium in Indiæ Regionibus subsunt Episcoporum jurisdictioni. I. p. 2. col. 1.

Parochiales juris Patronatus Ecclesiastici. Vid. Patronus.

PAROCHI Ecclesiæ Regularium, sive Regulares, sive Sæculares sint, subsunt jurisdictioni Episcopi in iis, quæ animarum curam respiciunt. *ibid.* col. 2.

Parochi Regulares curam animarum assumere nequeunt sine examine, approbatione, & consensu Ordinarii. *ibid.*

Parochus duarum Ecclesiarum unitarum curam exercens, quando Missam eadem die iterare possit. III. p. 8. col. 1. Vid. Missa.

Parochi Doctrinam Christianam explicare tenentur. *ibid.* p. 6. col. 2.

Parochus relinquere non potest Animarum curam inconsulto Episcopo. XXV. p. 79. col. 2. & seqq.

Quod si Religionem ingredi voluerit, Episcopus ipsi licentiam denegare nequit. *ibid.*

Vid. Episcopus.

Parochus Laurentanus. Vid. Append. n. III. p. 111.

PASSIONEUS Dominicus S. R. E. Cardinalis laudatur. XXXII. p. 121. col. 2.

PATRIA POTESTAS, neque Divino, neque naturali, aut Gentium iure indulta, sed legis Romanorum. XXVIII. §. p. 88.

Ea ab Imperatore Antonio ad omnes Imperii Romanæ subditos ampliata est; & consequenter ad Judæorum nationem. *ibid.*

Ea amittitur a Parentibus, si liberos exponant, & abiciant. *ibid.*

Patria potestas residet apud Patrem, non vero apud Matrem. *ibid.* §. 13. p. 90.

Ut tamen Infidelium filius licite baptizetur, sufficit, quod a Matre ad Baptismum offeratur, etiam dissentiente Patre. *ibid.* §. 16. seqq. V. Anus.

Patria potestas non officit, quin baptizetur Filius adultus, sive adolescens qui sponte Baptismum petit. *ibid.* §. 16. p. 98.

PATRIARCHÆ in Ecclesia Orientali non habent iurisdictionem in Monasteria in Diocesi Episcoporum sita, nisi in eorum fundatione per itauropegium ea sibi subjecerint. XL. p. 157. col. 1.

Patriarchæ jus obtinent gestandi Rochetum per Urbem. V. Append. tom. I. num. V. p. 284.

Patriarchæ Antiocheno Græcorum Melchitarum Pallium conceditur. V. Append. tom. I. num. VI. p. 285.

Patriarcha Antiochenus Maronitarum a Summo Pontifice eligitur ob schisma inter Electores exortum. V. Append. tom. I. num. VII. p. 286.

Idem ab Episcopis illius Nationis agnoscitur; Pallium a Summo Pontifice petit, & obtinet. *ibid.*

PATRONUS Civitatis, Nationis &c. non constituitur Sanctus aliquis, nisi ab Ecclesia universa titulo Sancti colatur. XXIX. §. 21. p. 116.

Patroni plures Sancti, quando in eodem loco constituuntur. *ibid.*

Patroni principales Urbis Romæ denominandi sunt SS. Apostoli Petrus, & Paulus. V. Append. tom. I. num. IV. p. 283.

PATRONUS Ecclesiasticus tenetur præsentare ad Ecclesiam Parochialem digniorem inter approbatos ab Examinatoribus. IV. p. 11.

Etiam si de prælectione dignioris non fuerit ei facta interpellatio. *ibid.*

Patroni Ecclesiastici iudicium in dignioris electione, an Episcopus sequi debeat. *ibid.* p. 12. seqq.

Respondetur affirmative, si nemo queratur de prælectione Patroni. *ibid.*

Sed si inter approbatos aliquis reclamet a mala prælectione Patroni, Episcopus sequi non tenetur illius iudicium. *ibid.* V. Appellatio. N. Præsentatio.

S. PAULI Episcopus in Brasilia erigitur ex divisione Diocesis Fluminis Januarii. XXII. p. 71. col. 2.

S. PAULINUS Vir Consularis, pro ea Presbyter, ac Episcopus Nolanus, S. Anastasio Papæ acceptissimus. fuit. LIV. §. 78. p. 209. col. 2.

Non ita benevolam habuit S. Siricio Pontifici Deceptionem; quod an ipse Pontificis sanctitati officiat, exquiratur. *ibid.* §. 78.

S. Paulinus quum laicus, & uxoratus esset, ab Episcopo Barchinonensi repente Presbyter ordinatus fuit. *ibid.* §. 79.

Id probatur non potuit Siricio, qui nuper legem de servandis interstitiis in Ordinationibus Clericorum edixerat. *ibid.* §. 82. p. 210. col. 2.

Ob hanc rem Siricio aliquandiu alienum se præbuit a consuetudine Paulini, quem tamen deinde benignus excepit. *ibid.* §. 83.

Paulini, & Siricii Pontificis dissensio Charitatem Christianam non vulneravit. *ibid.* §. 84. p. 211. col. 1.

S. Paulinus, æque ac alii ejus ætatis Sanctissimi Viri, Melaniam Origenistarum faultricem, & Rufinum Origenis librorum interpretem, quorum vitæ probatam noverant, errores ignorabant, in pretio habuit. *ibid.* §. 90. & 91. p. 212. seqq.

PAUPERUM Advocatus, & Procurator, atque etiam Deputatus Charitatis, Pontifici deferre jubentur vexationes reis inquisitis illatas contra dispositiones Constitutionis XLIV. *ibid.* p. 169. col. 2. seqq.

PAX. In delatione pacis, quænam ritus servari debeat cum Prælati Gubernatoribus, Vicelegatis &c. V. Append. tom. I. num. II. p. 273. col. 1.

PERITI, seu Chirurghi, pro recognitionibus, quas faciunt pro servitio Tribunalis Gubernii, & Sacre Consultationis in Commissionibus extra Urbem, unde solvi debeant. XLIV. p. 168. col. 1.

PERSONA. Personatos incedere diebus Festis a Pontifice prohibetur. XLV. p. 171.

SS. PETRUS, & PAULUS Apostolorum Principes Urbis Romæ Patroni principales denominandi. V. Append. tom. I. num. IV. p. 283. per tot.

S. PETRUS REGALATUS Sacerdos Ordinis Minorum S. Francisci canonizatus. XIII. p. 49. col. 1.

Ejus Ortus. *ibid.*

Ordinem Minorum ingreditur, & antiquam in eo observantiam instaurat. *ibid.* p. 41. col. 1.

Illius Virtutes, & Miracula approbantur. *ibid.* p. 31. col. 1.

Canonizationis Decretum. *ibid.* p. 43. per tot.

Pro B. Petri Regalati Canonizatione Orationes Confessoriales. Append. num. I. p. 250. per tot.

Bullar. Rom. Bened. XII. Tom. II.

S. PHILIPPI da Argyrio Corporis inventio. XXIV. §. 13. pag. 113.

S. Philippi Argyriensis duo fuerunt. *ibid.* §. 16.

S. Philippi Evangelistæ domus, in qua quatuor erant illius Filie virginis prophetantes, (de qua in Act. Apost.) Ordini S. Dominici comparatur, in quo quatuor Virgines solemnè Canonizationis honores meruerant. Append. num. I. p. 250. col. 2.

S. Philippus Neri, quod Bacchanalium tempore Christianas occupationes instituit, laudatur. XLV. p. 173.

PINAROLIEN. Civitatis decora enunciantur, in eaque erigitur Cathedra Episcopalis. LXVI. p. 235. col. 2. ubi vide huiusmodi Episcopalis Mense constitutionem, item Capituli erectionem &c.

DE PLANCTU. Archiconfraternitas Beatæ Mariæ Virginis de Planctu supprimitur. II. p. 4. col. 1.

Ejusque Ecclesia Archiconfraternitatis Doctrinæ Christianæ conceditur. *ibid.* p. 6. col. 1.

Præservatis tamen Indulgentiis pro Fratribus ejusdem suppressæ Archiconfraternitatis, nec non pro Confraternitatibus eidem olim aggregatis, & piorum onerum implemento, alteri Archiconfraternitati in juncto. *ibid.*

POENE adversus baptizantes Hebræorum filios illicito modo, & sine consensu parentum. XXVIII. §. 34. p. 96.

Pœnæ contra Confessarios exquirentes a penitentibus complicum nomina, cum denegatione Absolutionis. VIII. p. 27. col. 2.

Pœnæ jam statutz contra Confessarios sollicitantes ad turpia, confirmantur; iisque additur inhabilitatio perpetua ad celebrationem Missæ. V. Append. tom. I. num. VIII. p. 291.

Pœnæ adversus Episcopos in propria Diocesi non residentes. XVIII. p. 61. col. 1.

Pœnæ contra impediens liberatam mutui Commercio inter subditos Ditionis Ecclesiasticæ, seu contravenientes Constitutioni hac de re editæ. LIII. p. 193. col. 1.

Pœnæ contra imprimentes, aut publicantes Libros, Scripturas, &c. circa imminutionem Dierum Festorum de Præcepto. LXIII. p. 233. col. 2.

Pœnæ jam statutz in Presbyteros Sacrificio Missæ ad sortilegia abutentes, confirmantur, iisque additur perpetua inhabilitatio ad ipsius Missæ celebrationem. V. Append. tom. I. num. VIII. p. 291.

Pœnæ in Presbyteros, qui vigore Indulti Pontifici plures Missas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum celebrantes, aliquid plus Eleemosynæ loco acceperint, quam pro unica Missa, juxta locorum consuetudines, aut Leges Synodales, percipi solet. LXI. p. 226. col. 2.

In POENITENTIÆ Sacramenti administratione per versa praxis introducta damnatur, & prohibetur sub pœnis, &c. VIII. p. 25. col. 2. & XX. p. 47. col. 2. V. Confessarius.

Ad POENITENTIARIÆ Apostolicæ Scriptorum officium non admittantur, qui alienis servitiis, vel alteri incompatibili officio addicti sint. XXI. p. 159. col. 2.

Idem injungitur, ut Procuratorum seu Secretariorum officia frequentent. *ibid.*

Penitentiarie Apostolicæ Secretarii, seu Procuratores, ipsius Officii praxim didicisse debent in prævio exercitio muneris Scriptoris. *ibid.*

Tam Procuratores, quam Scriptores huiusmodi, per concursum eligendi sunt. *ibid.* p. 16. col. 1.

POENITENTIARIO MAJORI S. R. E. Cardinali injungitur præmissorum executio. *ibid.* pag. 160. col. 1. & 2.

Ad Penitentiarium Majorem pertinet supplere negligentiam, tam Ordinarium localem, quam Regularem Superiorum Monialium, in deputationibus Confessoriarum in casibus a Concilio Tridentino præscriptis, aliisque recentis in Constit. XLVI. *ibid.* p. 113. col. 2. seqq.

Penitentiarium Major, etiam vacante Apostolica Sede, Monialibus deputare nequit Confessarios, qui ab Ordinariis locorum pro Monialibus expresse approbati non fuerint. *ibid.* p. 216. col. 1.

POENITENTIARIIS MINORIBUS Basilicæ Lateranensis, Ordinis Minorum Reformatorum, inopia laborantibus, annui redditus urgentur in scutus ducentos, ex Officio Sigillatoris Penitentiarie.